

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte: Ursache Petru,
judecători: Toma Nadejda și Țurcan Anatolie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Lozovanu Olga în numele inculpatului Rusu Sergiu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Rusu Sergiu XXXXX, născut la
XXXXX, originar din or. XXXXX,
domiciliat în r-nul XXXXX, s. XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.05.2009 – 02.12.2010;

Instanța de apel: 26.12.2016 – 29.03.2017;

Instanța de recurs: 20.10.2017 – 13.12.2017;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 02 decembrie 2010, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 15 (cincisprezece) ani în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activitate ce ține de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 (cinci) ani.

În conformitate cu art. 85 Cod penal, s-a adăugat în întregime la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a sentinței aplicate de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 25 septembrie 2008 prin care Rusu Sergiu a fost recunoscut culpabil în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu aplicarea art. 90 Cod penal și stabilirea unui termen de probă de 2 ani și i s-a stabilit o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 19 (nouăsprezece) ani în penitenciar de tip închis, cu privarea

de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitate ce ține de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 (cinci) ani.

Prin aceeași sentință au fost recunoscuți vinovați și condamnați inculpații Abdurahmanov Octavian și Nacu Serghei, însă privința acestora hotărârile sunt irevocabile.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că inculpatul Rusu Sergiu, pe data de 13 noiembrie 2008, aproximativ pe la orele 00:45, i-a vândut contra sumei de 25000 lei, inspectorului superior pentru cazuri excepționale al D.C.C.O. M.A.I., XXXXX cu respectarea prevederilor art. 6 alin. (2) pct. 2) lit. f) al Legii privind activitatea operativă de investigații nr. 45-XIII din 12 aprilie 2004, în mun. Chișinău, str. Independenței, conform raportului de expertiză nr. 2837 din 13 noiembrie 2008 - 1200 grame de marijuana (stare uscată).

Astfel, prin acțiunile sale intenționate inculpatul Rusu Sergiu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, adică circulația ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor în scop de înstrăinare săvârșit prin păstrarea, transportarea și înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari.

3. Împotriva sentinței Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 02 decembrie 2010 a declarat apel inculpatul Rusu Sergiu și avocatul acestuia Lozovanu Olga.

3.1. Inculpatul declarând apel a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului, admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă achitarea inculpatului Rusu Sergiu, invocând următoarele argumente:

- cu sentința contestată a luat cunoștință la data reținerii de către poliția italiană și consideră că este în drept să înainteze cerere de apel în temeiul art. 401 Cod de procedură penală;

- vinovăția inculpatului Rusu Sergiu nu a fost demonstrată prin probe suficiente și concludente care ar demonstra direct că inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată;

- instanța de judecată a stabilit vinovăția sa, cât și a celorlalți inculpați în comun, fără a constata care au fost acțiunile sau inacțiunile sale în cauza incriminată acestuia;

- din sentința contestată rezultă că instanța de fond a examinat cauza unilateral în direcția învinuirii inculpatului Rusu Sergiu, fără a avea probe directe că inculpatul a săvârșit infracțiunea. Chiar din conținutul sentinței în partea constatării nu este arătat locul când inculpatul a săvârșit infracțiunea, timpul, locul, mijloacelor și scopul săvârșirii infracțiunii, ceea ce sunt condiții obligatorii ce urmau a fi constatate de instanța de judecată la examinarea cauzei.

3.2. Avocatul Lozovanu Olga în numele inculpatului Rusu Sergiu, declarând apel, a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului, admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă achitarea inculpatului Rusu Sergiu, invocând următoarele argumente:

- atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată inculpatul Rusu Sergiu a pledat nevinovat, iar vinovăția lui nu a fost demonstrată prin probe suficiente și concludente care ar demonstra direct că el a săvârșit infracțiunea incriminată acestuia;

- instanța de fond urma să aprecieze obiectiv declarațiile martorilor Zastînceanu Viorel, Bistrețchi Diana, Petcu Alexandr, XXXXX, or, din depozițiile martorilor nu rezultă că inculpatul Rusu Sergiu a săvârșit faptele incriminate lui, instanța de judecată a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile martorilor, însă în sentința atacată nu a arătat care martor a declarat împotriva inculpatului Rusu Sergiu;

- din declarațiile lui Chiril Dumitru nu rezultă că inculpatul Rusu Sergiu a participat la săvârșirea infracțiunii și a contribuit la circulația ilegală a substanței narcotice în scop de înstrăinare. Acesta a declarat instanței de judecată nume concrete de persoane, cu cine a dus tratativele de vânzare și cumpărare a substanțelor narcotice, cu cine a discutat și s-a urcat în automobilul de model „Opel Corsa” și chiar inculpatul Rusu Sergiu împreună cu colaboratorul DCCO XXXXX a rămas afară, ceea ce dă dovadă că Rusu Sergiu nu a cunoscut și nu a participat la înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice, iar din declarațiile lui XXXXX date în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată acesta nu a dat nici o declarație împotriva inculpatului Rusu Sergiu;

- la baza sentinței au fost puse CD-urile pe care au fost efectuate înregistrări audio-video a convorbirilor telefonice chipurile dintre Rusu Sergiu și alte persoane. În aceste înregistrări nu este stabilit cu certitudine că anume Rusu Sergiu a dus aceste convorbiri și din discuția înregistrată nu are nici o legătură, că Rusu Sergiu a participat la păstrarea, transportarea și înstrăinarea substanțelor narcotice, iar discuția înregistrată este dintre alte persoane și nu Rusu Sergiu;

- tot la baza sentinței de condamnare, instanța de judecată a pus și conținutul raportului de constatare tehnico-științifică nr. 2831 din 30.10.2008, conținutul raportului de expertiză nr. 2837 din 13.11.2008, conținutul procesului-verbal de examinare a bancnotelor din 12.11.2008, conținutul procesului-verbal de percheziție din 13.11.2008, însă instanța de judecată nu a dat corect aprecierea probelor, indicând implicarea directă a lui Rusu Sergiu la păstrarea, transportarea și înstrăinarea substanțelor narcotice, însă instanța de judecată nu a constatat ce legătură are substanța narcotică, banii depistați, cu inculpatul Rusu Sergiu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2017, au fost admise apelurile declarate de inculpatul Rusu Sergiu și de avocatul Olga Lozovanu în interesele inculpatului Rusu Sergiu împotriva sentinței, casată parțial sentința, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Rusu Sergiu recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal i-a fost aplicată pedeapsa cu închisoare pe termen de 8 (opt) ani, cu ispășirea pedepsei

în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activități ce țin de circulația ilegală a substanțelor narcotice pe termen de 5 (cinci) ani.

În conformitate cu prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal prin cumulul de sentințe a fost adăugat parțial la pedeapsa aplicată partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 25 septembrie 2008, aplicându-i pedeapsa definitivă închisoare pe termen de 10 (zece) ani 6 (șase) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități ce țin de circulația legală a substanțelor narcotice pe termen de 5 (cinci) ani.

În rest, sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 02 decembrie 2010, a fost menținută.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a reținut că, în contextul în care la materialele cauzei penale nu se regăsește cu precizie data la care inculpatul Rusu Sergiu a făcut cunoștință cu sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 02 decembrie 2010, ultimul nefiind prezent la data pronunțării sentinței, instanța de apel în vederea asigurării dreptului la un proces echitabil inculpatului Rusu Sergiu a considerat necesar de a repune în termenul de declarare a apelului. Astfel, s-a considerat ca fiind depuse în termen apelurile declarate de inculpatul Rusu Sergiu și de avocatul Olga Lozovanu în interesele inculpatului Rusu Sergiu împotriva sentinței Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 02 decembrie 2010.

Instanța de apel a menționat că deși inculpatul Rusu Sergiu vina pe învinuirea adusă nu a recunoscut-o, faptul comiterii acțiunilor infracționale imputate ultimului este dovedită prin următoarele mijloace de probă:

- declarațiile martorului XXXXX (f. d. 188 – 192, vol. II);
- declarațiile martorului Zastînceanu Viorel (f. d. 198 – 199, vol. II);
- declarațiile martorului Bistrețchi Diana (f. d. 193 – 194, vol. II);
- declarațiile martorului Petcu Alexandru (f. d. 200 – 201, vol. II);
- procesul-verbal de confruntare dintre martorul XXXXX și inculpatul Nacu Serghei din 25 martie 2009 (f. d. 294 - 296, vol. I);
- declarațiile martorului XXXXX (f. d. 195 - 197, vol. II);
- raportul de constatare tehnico-științifică nr. 2831 din 30 octombrie 2008 (f. d. 25, vol. I);
- raportul de expertiză nr. 2837 din 13 noiembrie 2008 (f. d. 157, vol. I);
- procesul-verbal de cercetare și reproducere a înregistrărilor audio-video din 16.12.2008 (f. d. 34- 44, vol. I);
- procesul-verbal de examinare a bancnotelor din 12 noiembrie 2008 (f. d. 132, vol. I);
- procesul-verbal de percheziție din 13 noiembrie 2008 (f. d. 136, vol. I);
- procesul-verbal din 15 noiembrie 2008 de examinare a obiectului (f. d. 144, vol. I);

- procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice de la postul telefonic al Companiei „Orange Moldova” SA din 03 martie 2009 (f. d. 281-283, vol. I);

- corpurile delictelor un CD-R de model „MEMOREX” cu inscripția pe el „AUDIO ÎNTÂLNIRI 01.11. și 12.11”.

Cu referire la stabilirea vinovăției inculpatului Rusu Sergiu în comiterea faptelor prejudiciabile incriminate lui, instanța de apel a constatat că acuzarea de stat a demonstrat printr-un ansamblu de probe pertinente și concludente faptul că inculpatul Rusu Sergiu a pus în circulație ilegală substanțe narcotice, în scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari, iar versiunea apărării referitor la faptul că inculpatul nu are nici o legătură cu cele incriminate de acuzatorul de stat nu poate fi reținută ca fiind întemeiată, deoarece este combătută în totalitate prin probele administrate de acuzatorul de stat.

În acest sens instanța de apel a reținut ca fiind pertinente și concludente declarațiile martorului XXXXX care a relatat detaliat despre acțiunile întreprinse privind achiziția de control și din care rezultă că martorul a purtat discuții cu toți trei inculpați, la fața locului s-a prezentat Abdurahmanov Octavian împreună cu Nacu Serghei și Rusu Sergiu, la momentul achiziționării substanțelor narcotice, martorul XXXXX împreună cu Abdurahmanov Octavian și Nacu Serghei au urcat în automobilul de model „Opel Corsa”, iar inculpatul Rusu Sergiu și colaboratorul DCCO XXXXX au rămas pe loc.

Declarațiile martorului XXXXX se apreciază prin coroborare cu procesul-verbal de cercetare și reproducere a înregistrărilor audio-video din 16.12.2008 din care rezultă că au fost înregistrate convorbirile telefonice între colaboratorul DCCO XXXXX, XXXXX și inculpații Abdurahmanov Octavian, Rusu Sergiu și Nacu Serghei, și anume discuțiile din data de 07 noiembrie 2008 și 12 noiembrie 2008.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele invocate de avocatul Olga Lozovanu referitor la faptul că din declarațiile martorului XXXXX nu rezultă că Rusu Sergiu a participat la săvârșirea infracțiunii, deoarece dânsul a rămas afară, ceea ce demonstrează că Rusu Sergiu nu a cunoscut și nu a participat la înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice, or, faptul că inculpatul Rusu Sergiu nu a urcat nemijlocit în automobil nu demonstrează că dânsul nu a avut nici o înțelegere cu ceilalți inculpați referitor la înstrăinarea substanțelor narcotice, deoarece din înregistrările convorbirilor telefonice rezultă că inculpatul Rusu Sergiu cunoștea despre realizarea substanțelor narcotice, mai mult ca martorul XXXXX a indicat că inculpatul Rusu Sergiu i-a promis pe parcursul zilei că seara va primi drogurile, iar Nacu Serghei l-a atenționat că dacă va divulga cuiva despre realizare va avea probleme.

Totodată, martorul XXXXX a concretizat că la momentul tratativelor privind achiziționarea mărfii Rusu Sergiu i-a spus să rămână pe loc persoanei cu banii, iar lui Abdurahmanov Octavian și Nacu Serghei le-a cerut să meargă să-i arate pachetul cu marijuana. La fel, martorul a mai declarat că până la întâlnirea din data de 13 noiembrie 2008 l-a telefonat pe numărul de telefon a lui

Octavian, însă i-a răspuns o altă persoană, comunicându-i să spună ce dorește, deoarece este la curent cu scopul apelului, iar ulterior a înțeles că persoana cu care a vorbit era Rusu Sergiu.

Instanța de apel a apreciat, că întâlnirea organizată dintre martorul XXXXX și inculpați a avut loc noaptea, în jurul orelor 00:45, iar apărarea nu a oferit nici o versiune plauzibilă care să confirme scopul aflării inculpatului Rusu Sergiu împreună cu inculpații Abdurahmanov Octavian și Nacu Serghei în contextul în care se urmărea circulația ilegală a substanțelor narcotice (în automobilul lui Abdurahmanov Octavian în momentul percheziției a fost depistată o sacoșă de polietilenă de culoare neagră în care se afla masă vegetală uscată de culoare verde, mărunțită cu miros specific, 125 de bancnote în valoare de 200 lei) or, acuzatorul de stat a administrat suficiente probe pertinente și concludente care confirmă că inculpatul Rusu Sergiu a avut o înțelegere prealabilă cu ceilalți inculpați privind circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari.

În continuare, instanța de apel a reținut declarațiile martorului XXXXX din conținutul cărora rezultă, că dânsul a fost implicat în documentarea și reținerea persoanelor suspectate în comercializarea drogurilor, astfel la data de 13 noiembrie 2008 a primit comanda privind reținerea persoanelor suspecte în săvârșirea infracțiunii.

Din declarațiile martorului XXXXX, instanța de apel a reținut că dânsul a participat pe data de 12 spre 13 noiembrie 2008 la documentarea și reținerea unui grup de persoane care se ocupau cu realizarea substanțelor narcotice, dânsul participând în calitate de cumpărător. În timpul tranzacției inculpatul Abdurahmanov Octavian se afla la volanul automobilului de model „Opel-Corsa” și în acest timp el ținea o sacoșă din polietilenă în care se afla marijuana uscată, după care ultimul a numărat banii și i-a transmis inculpatului Abdurahmanov Octavian.

La fel, în cadrul instanței de fond a fost audiat și martorul Petcu Alexandru care a confirmat că dânsul l-a solicitat pe XXXXX și a lui Dumitru dacă cunoaște pe cineva care vine cânepă, l-a contactat pe Abdurahmanov Octavian.

Deși avocatul Olga Lozovanu a susținut că instanța de fond urma să aprecieze obiectiv declarațiile martorilor XXXXX, Bistrețchi Diana, XXXXX, Petcu Alexandru, deoarece din depozițiile martorilor nu rezultă, că inculpatul Rusu Sergiu a săvârșit faptele incriminate lui, instanța de apel nu a putut reține o asemenea abordare, dat fiind faptul că probele administrate de acuzatorul de stat și anume declarațiile martorilor vizați mai sus coroborează pe deplin cu toate probele administrate la cauza penală și care apreciate prin coroborare demonstrează faptul că Abdurahmanov Octavian a acționat împreună și prin înțelegere prealabilă cu inculpații Rusu Sergiu și Nacu Serghei și care la data de 13 noiembrie 2008, aproximativ la orele 00:45 i-au vândut contra sumei de 25000 lei inspectorului superior pentru cazuri excepționale al DCCO MAI XXXXX marijuana (stare uscată) în cantitate de 1200 grame.

Instanța de apel a apreciat critic și argumentele avocatului Lozovanu Olga precum că în înregistrările audio-video nu este stabilit cu certitudine că anume Rusu Sergiu a dus aceste convorbiri și din discuția înregistrată nu are nici o legătură că Rusu Sergiu a participat la păstrarea, transportarea și înstrăinarea substanțelor narcotice, iar discuția înregistrată este dintre alte persoane și nu Rusu Sergiu, deoarece discuțiile au fost purtate dintre XXXXX, XXXXX și inculpații Abdurahmanov Octavian, Rusu Sergiu și Nacu Serghei referitor la realizarea substanțelor narcotice, în discuții fiind implicat inclusiv și inculpatul Rusu Sergiu. Mai mult ca atât, martorii XXXXX și XXXXX au confirmat faptul că vocile de pe înregistrările audio-video din 16.12.2008 aparțin anume inculpaților.

Conform raportului de expertiză nr. 2837 din 13 noiembrie 2008 se atestă că masa vegetală de culoare verde, uscată, mărunțită, ridicată la data de 13 noiembrie 2008 în cadrul percheziției automobilului de model „Opel Corsa” cu n/î CMK 732, care aparține inculpatului Abdurahmanov Octavian Murad reprezintă substanță narcotică „marijuana” cu cantitatea de 1200 grame (stare uscată).

Prin procesul-verbal de examinare a bancnotelor din 12 noiembrie 2008 se confirmă examinarea bancnotelor care urmau să fie transmise vânzătorilor de droguri.

Din procesul-verbal de percheziție din 13 noiembrie 2008 rezultă, că în rezultatul percheziției în automobilul inculpatului Abdurahmanov Octavian Murad a fost depistată o sacoșă de polietilenă de culoare neagră în care se afla masă vegetală uscată de culoare verde, mărunțită cu un miros specific, 125 de bancnote în valoare de 200 lei moldovenești fiecare, care a fost sigilat de către colaboratorii DCCO în pachetul nr. 2, iar prin procesul-verbal din 15 noiembrie 2008 de examinare a obiectului se atestă examinarea pachetului nr. 2 cu 125 bancnote a câte 200 lei moldovenești fiecare, ridicate în cadrul percheziției automobilului cu n/î „CMK 732” pe data de 13 noiembrie 200. În cadrul examinării pachetului în acesta s-au depistat 125 bancnote a câte 200 lei moldovenești fiecare în sumă totală de 25000 lei moldovenești.

Instanța de apel a respins argumentele apelanților precum că instanța de judecată cu referire la probele – raportul de constatare tehnico-științifică nr. 2831 din 30.10.2008, raportul de expertiză nr. 2837 din 13.11.2008, procesul-verbal de percheziție din 13.11.2008 nu a dat aprecierea corectă a probelor, nu a indicat ce legătură are substanța narcotică, banii depistați cu inculpatul Rusu Sergiu, or, din cumulul acestor probe care au fost administrate de acuzatorul de stat se constată că inculpatul Rusu Sergiu a pus în circulație ilegală substanțe narcotice în scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari, săvârșită prin păstrarea, transportare și înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice

Totodată, instanța de apel a notat, că sentința Judecătoria Botanica, mun. Chișinău din 02 decembrie 2010 în privința celorlalți inculpați Abdurahmanov Octavian Murad și Nacu Serghei privind stabilirea vinovăției în comiterea

infracțiunii prevăzute de art. 217/1 alin. (4), lit. d) Cod Penal, infracțiune care a fost realizată împreună și prin înțelegere prealabilă cu inculpatul Rusu Sergiu a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2011 și decizia Curții Supreme de Justiție din 23 noiembrie 2011.

Instanța de apel a respins și argumentele avocatului Olga Lozovanu precum că în speță a avut loc o provocare din partea investigatorilor sub acoperire, or, aceste afirmații sunt lipsite de un suport probatoriu pertinente și concludente și care se combate prin ansamblul de probe administrat de acuzatorul de stat, care demonstrează săvârșirea infracțiunii de către inculpatul Rusu Sergiu, or, din conținutul probelor administrate se atestă lipsa unor inițiative și insistențe directe în privința achiziționării substanțelor narcotice din partea organelor de poliție.

Din declarațiile martorului Petcu Alexandru instanța de apel a reținut că dânsul cunoștea despre faptul că Abdurahmanov Octavian putea să facă rost de marijuană, pe această cale l-a contactat pentru a vinde aceste substanțe martorului Chiril Dumitru, care ulterior i-a comunicat că dorește să cumpere o cantitate mai mare de substanțe narcotice (acțiune care a avut loc la data de 13 noiembrie 2008).

După cum a relatat și martorul XXXXX la una din convorbirile telefonice, intenționând să vorbească cu Abdurahmanov Octavian la telefonul ultimului a răspuns o altă persoană comunicându-i să spună ce dorește, deoarece este la curent cu scopul apelului, iar ulterior a înțeles că persoana cu care a vorbit era Rusu Sergiu.

Astfel, din conținutul procesului-verbal de cercetare și reproducere a înregistrărilor audio-video din 16.12.2008 se atestă înregistrarea convorbirilor telefonice între colaboratorul DCCO XXXXX, XXXXX, inculpații Abdurahmanov Octavian Murad, Rusu Sergiu Valeriu și Nacu Serghei Fiodor. Prin procesul-verbal sunt descrise discuțiile persoanelor menționate mai sus din data de 7 noiembrie 2008 și 12 noiembrie 2008, însă din partea colaboratorilor DCCO XXXXX, XXXXX nu au fost sesizate careva rugăminți, insistențe, promisiuni false sau amenințări.

Instanța de apel notează că obiectele materiale ale infracțiunii examinate sunt obiecte interzise în circuitul civil, aceste obiecte nu pot fi deținute, procurate, obținute în mod liber pe teritoriul Republicii Moldova și pot parveni doar ca urmare a unei activități ilegale, activitate care în cauza dată nu a fost întreprinsă de către inspectorii DCCO a MAI, ci anume de inculpatul Rusu Sergiu, împreună cu Abdurahmanov Octavian Murad și Nacu Serghei Fiodor.

În contextul circumstanțelor menționate supra, instanța de apel a constatat că vinovăția inculpatului Rusu Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4), lit. d) Cod penal a fost pe deplin dovedită prin probele administrate la cauza penală, care au fost cercetate în instanța de fond și verificate în instanța de apel, iar careva temeieri de a pronunța o sentință de achitare în privința inculpatului, instanța de apel nu a stabilit.

În ceea ce privește individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Rusu Sergiu instanța de apel a notat că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedepsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Instanța de apel a subliniat, că din materialele cauzei penale rezultă că inculpatul Rusu Sergiu nu este încadrat în câmpul muncii, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, cu domiciliul este înregistrat în rl. Șoldănești, s. Șestaci, însă pe această adresă nu domiciliază, iar locul lui de aflare nu este cunoscut, anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 septembrie 2008 în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la închisoare pe un termen de 4 ani, cu aplicarea art. 90 Cod Penal și stabilirea unui termen de probă de 2 ani, antecedentul penal nefiind stins, astfel fapta incriminată a fost comisă în termenul de probă.

Așa dar, în privința inculpatului Rusu Sergiu de către instanța de apel nu au fost reținute careva circumstanțe atenuante, însă cu titlu de circumstanță agravantă a fost reținută săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară.

În baza materialelor cauzei penale, instanța de apel a concluzionat, că pedeapsa penală aplicată inculpatului Rusu Sergiu este prea aspră, or, la stabilirea pedepsei maxime nu s-a ținut cont de influența ei asupra corectării și reeducării vinovatului, de faptul că severitatea pedepsei nu-și va atinge scopul educativ și preventiv, va fi primită ca o răzbunare pentru cele comise de el ceea ce va duce la repugnare, înrăire și va fi nevoie de mult timp pentru corectarea inculpatului.

În această ordine de idei, în baza art. 409 alin. (2) Cod procedură penală, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de apelanți, însă fără a înrăutăți situația apelantului, instanța de apel a intervenit în soluția primei instanțe sub aspectul individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Rusu Sergiu și i-a aplicat lui Rusu Sergiu recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activități ce țin de circulația ilegală a substanțelor narcotice pe termen de 5 (cinci) ani.

În conformitate cu prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumulul de sentințe i-a fost adăugat parțial la pedeapsa aplicată partea neexecutată a pedepsei stabilită prin sentințe Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25.09.2008 aplicându-i inculpatului Rusu Sergiu pedeapsa definitivă închisoare

pe termen de 10 (zece) ani 6 (șase) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activități ce țin de circulația ilegală a substanțelor narcotice pe termen de 5 (cinci) ani.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, la 02 iunie 2017, în termen, declară recurs ordinar avocatul Lozovanu Olga în numele inculpatului Rusu Sergiu.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 6) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- infracțiunea incriminată inculpatului a fost provocată de către OUP și anume de către agenții sub acoperire;

- instanța de apel, fără a face o examinare multiaspectuală, justă și imparțială, a negat existența unei provocări.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, pledând pentru declararea inadmisibilității acestuia, deoarece hotărârea atacată este legală și întemeiată și care cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de prima instanță și cea de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Recurentul a invocat în susținerea solicitărilor sale în calitate de temei de drept pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Conform alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel în cazul, când: *pct. 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Colegiul penal menționează, că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele*

reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Analizând decizia atacată în raport cu argumentele recursului, Colegiul lărgit a ajuns la concluzia, că temeiul invocat de recurent prevăzut în pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, deoarece instanța de apel n-a comis asemenea eroare de drept.

În acest sens Colegiul lărgit menționează că, potrivit art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În conformitate cu materialele cauzei inculpatul Rusu Sergiu a fost pus sub învinuire, recunoscut vinovat și condamnat de prima instanță în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, *adica circulația ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor în scop de înstrăinare, săvârșit prin păstrarea, transportarea și înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari*, soluție menținută de instanța de apel, care a constatat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului de săvârșirea infracțiunii imputate.

Colegiul lărgit, analizând decizia atacată, consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut soluția primei instanțe privind vinovăția inculpatului, deoarece la judecarea apelurilor declarate de inculpatul Rusu S. și avocatul Lozovanu O. în numele inculpatului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Astfel, Colegiul penal atestă, că în speță, recurentul își exprimă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor înfăptuită de către prima instanță și instanța de apel, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin între temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel că criticele formulate împotriva deciziei atacate nu sunt motivate sub aspectul

casării acestora, ca fiind ilegale. Astfel spus, reaprecierea probelor, în modul propus de către recurent, nu se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

De asemenea Colegiul penal consideră, că nu poate fi reținut argumentul recurentului precum că, infracțiunea incriminată inculpatului a fost provocată de către organul de urmărire penală, deoarece argumentele aduse de recurent în acest sens au constituit obiect de examinare în instanța de apel, care corect a menționat că din conținutul probelor administrate se atestă lipsa unor inițiative și insistențe directe în privința achiziționării substanțelor narcotice de la Rusu Sergiu din partea colaboratorilor de poliție.

Colegiul penal ține să menționeze, că în cadrul urmăririi penale, la finisarea acesteia, inculpatul Rusu S. și avocatul acestuia n-au solicitat declararea nulității cărorva acte procedurale în temeiul prevederilor art. 251 Cod de procedură penală, iar pe parcursul examinării cauzei în prima instanță inculpatul Rusu S. și apărătorul acestuia nu au invocat provocarea în calitate de temei pentru declararea nulității probelor administrate în cauză, susținând opinia, că probele administrate de către organul de urmărire penală nu sunt suficiente pentru condamnarea sa.

Provocarea a fost invocată de către apărătorul Olga Lozovanu doar în apelul suplimentar, depus la data de 20.02.2017, în condițiile când aceasta a făcut cunoștință cu materialele cauzei încă la data de 29.12.2016 (f. d. 2 v. V), acest argument fiind supus examinării de către instanța de apel în ședința de judecată.

Analizând acest argument al apărării în decizia pronunțată, instanța de apel l-a respins în mod întemeiat, expunându-și considerentele în acest sens așa cum este indicat în **p. 6.3.9.** al deciziei contestate, soluție pe care instanța de recurs o însușește și a cărei reiterare nu o consideră necesară.

Subsidiar, Colegiul penal subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

De asemenea Colegiul penal atestă, că deși recurentul, invocând temeiul pentru recurs prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, motivând sub aspectul casării hotărârilor contestate cu pronunțarea unei decizii prin care inculpatul să fie achitat, deoarece *a fost provocat* de către agenția statului, avocatul invocă în contradictoriu și temeiul prevăzut pct. 10) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *considerând că pedeapsa aplicată inculpatului Rusu Sergiu, a fost individualizată contrar prevederilor legale*, fiind una prea aspră, fapt ce presupune că inculpatul își recunoaște vina, însă nu este de acord cu măsura de pedeapsă stabilită.

Analizând decizia instanței de apel în raport cu argumentele recursului privind individualizarea incorectă a pedepsei stabilite inculpatului (pct. 10 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală), Colegiul penal constată, că argumentele invocate nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, deoarece instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel în acest sens, aplicându-i inculpatului o pedeapsă echitabilă, adoptând și în acest sens o soluție legală și întemeiată.

În concluzia celor expuse, Colegiul penal constată că decizia instanței de apel nu este afectată de erori de drept invocate de recurent, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 413-418 Cod de procedură penală, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Lozovanu Olga în numele inculpatului Rusu Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2017, în cauza penală în privința lui **Rusu Sergiu XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **12 ianuarie 2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie